

[Niels Anker Koføed]

Vi har fået nogle oplysninger – så vidt jeg husker fra Energiministeriet – der viser, at elopvarmning reelt er det billigste, hvis man lægger de rigtige forudsætninger ind. Nu hører jeg til min rædsel – nej, ikke min rædsel, for jeg bliver ikke rædselsslagen, jeg har oplevet så meget i politik, så det generer mig såmænd ikke – at Socialdemokraterne nu har tanker om at forbyde elopvarmning, så vidt jeg har forstået. Det var dog en vederstyggelig idé. Jeg synes, at et parti som Socialdemokratiet, som ellers har en god social indstilling, ikke skal forbyde den billigste og mest sociale energiform, man har. Det er el, og hvis elprisen er sådan, at den til trods for et energitab på 30–40 pct. alligevel kan være billigere end alle disse centrale og stive vandledninger, der skal forsyne folk med centralvarme, skal man bruge el. Det synes jeg vi skal have med i vores betragtninger, især når vi husker på, hvordan det, vi kalder område 4, i forvejen er belastet gennem afgiftssystemet, således at naturgassen ikke bliver for dyr for dem, der bruger naturgassen.

Til sidst vil jeg sige om afgiftssystemet, at jeg er lidt betænkelig ved det, hvis det er vedvarende, for det forvrider samfundsstrukturen, det forvrider omkostningerne ved at bo i de decentrale områder. De bliver for store. Jeg ved godt, at hr. Poul Nielson har lovet større isolering, men det gør ingen forskel i disse områder. Men der er så mange andre ting ved energifgifterne, transport og lign., der gør, at det bliver mindre favorabelt at bo i disse områder – med det resultat, at folk flytter ind i centrumområderne, hvor de får subsidier på mange forskellige måder.

Vi har oplevet en centraldirigering af forsyningssystemet. Jeg kan godt forstå, at vi er lidt nervøse over at spekulere på, hvis olieprisen holder sig på det nuværende niveau, om det så ville være klogt at gå over til olie. Hvilken central politisk myndighed tør tage ansvaret for at gøre det i tilfælde af, at olieprisen stiger om et år? Men hvis vi havde et fleksibelt decentralt system, tror jeg godt, man kunne tage chancen, for man skal da, når olien er billig, og når vi selv producerer olie, men ikke har for meget af den, købe, hvor den er billigst. Min anke og mit spørgsmålstejn ved vores fælles energipolitik er, at jeg er bange for, at vi har gjort vores energiforsyning for stiv. Jeg vil gerne efterlyse sådanne systemer, at vi kan få mere fleksibilitet i

energiforsyningen. Jeg synes, den redegørelse og de rapporter, ministeren har lagt frem, er et udmærket grundlag for en positiv debat om disse ting, og jeg takker ministeren for det oplæg, han er kommet med.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Jeg vil også gerne starte med at takke ministeren for redegørelsen for den energipolitiske udvikling. Som bekendt er det et grundlæggende element i Danmarks energipolitik, at den skal være flerstrengt, den skal være fleksibel, den skal tage højde for enhver situation, det gælder såvel forsyningsmæssigt som økonomisk og miljømæssigt. Derfor er det egentlig til at forstå, at det er svært at få gjort den overskuelig. Imidlertid er der vel ikke noget område, hvor det er mere vigtigt at have plan i tingene. Ikke mindst Brundtland-rapporten har gjort det klart for os, hvor påkrævet det er, at vi udnytter energien bedst muligt. Hertil kommer så, at valutabalancen og miljøhensynet tilsiger det samme.

Vi ved alle indtil bevidstløshed, hvor slemt det er at efterlade vore børn en stor valutagæld. Skulle så hertil komme en stor miljøgæld, bliver det næsten uoverskueligt og måske et uløseligt problem.

Med hensyn til økonomien må det være de overordnede samfundsmæssige interesser, der tæller mest, også når de kommer i konflikt med den enkeltes interesser, og det gælder for os ikke mindst, hvor der er tale om ressourcspild. Det er baggrunden for, at Det Radikale Venstre fortsat støtter tanken om høje energifgifter – uanset de ubehageligheder, den medfører for mange. Derfor imødeser vi med megen utålmodighed resultatet fra det udvalg, der skal revurdere energikilderne indbyrdes. Der er ikke noget i vejen for, at afgifter kan omlægges, så de fremmer et mere hensigtsmæssigt energiforbrug. Erfaringen viser, at økonomiske foranstaltninger er de bedste til at fremme både besparelser og omlægninger.

Det er også miljømæssige og ressourcemæssige ting, der er baggrunden for, at vi ønsker de decentrale kraftvarmeværker fremmet, hvor der ikke er noget, der direkte taler imod det. Vi ønsker dem også i de tilfælde, hvor det måske midlertidigt betyder en fordyrelse af elektriciteten. Elprisen skal efter vor opfattelse ikke ses isoleret, men som en del af hele energisystemet.